

Publicerad 2009-01-17 22:36 av Dead dreams living

Så som det var en gång.

Vi ser hur solen sakta faller över skuggornas dal,

Det är du och det är jag,

Men jag är ensam.

Faller och försvinner, färger luften sval

Dina fingrar mot min kind

Men jag är ensam.

Och om jag kunde,

Skulle jag vara i din famn,

Viska mina ord, jag aldrig gav dig

I en vind är du

Den ger mig av ditt namn

Och smeker håret sakta undan mina ögon.

När jag ser, ser jag din sköra silhuett

Fånga mig och lyfta mig i luften

Som om det var självklart och så lätt,

Om jag ändå vore där du är.

Jag undrar, finns det trohet ovan molnen

Finns det läppar lätta som vingslag

Även där.

Finns det någon att hålla om

När kylan slår en,

Har du funnit någon ny

Att hålla kär?

Min kropp har fallit, livlös ner i gräset

I lungan min,

Är asfalt och betong.

I mitt hjärta håller jag i dina andetag

Mot min hals,

Så som det var en gång...

En tid när inga hinder fanns att segra

En plats dit inga andra kunde gå

Ett lugn som inga andra kunde finna

En kärlek ingen annan kan förstå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dead dreams living med Poeter.se id #4197 innehar upphovsrätten